

Universitätsbibliothek Paderborn

**Onvphrii Panvinii Veronensis Fratris Eremitae
Augustiniani. De Praecipvis Vrbis Romae
sanctioribusq[ue] basilicis, quas Septem ecclesias uulgo
uocant, Liber**

Panvinio, Onofrio

Romae, 1570

Præfatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11316

I

ONVPHRII PANVINII
VERONENSIS FRATRIS
Eremitæ Augustiniani,
DE PRACTICIS VRBIS
Romæ Sanctoribusque Basilicis, quas
Septem Ecclesias uulgo vocant.
Liber.

Præfatio.

I V & multum, etiā a principibus uiri
ris rogatus sum, ut de septē Urbis Ec-
clesiis, quæ quotidie tam à peregrinis,
quam à Ciuibus Romanis ob deuotio-
nē & pietatē, sanctarum reliquiarum
in eis iacentium reuerentiā, multipli-
cesq; peccatorum indulgentias consequendas visitātur,
breuem librum constituerem, quò multa quæ obscura in
ijsdem facta sunt, aperirem, singularum maiestatem af-
fererem, reliquias enumerarem, & præclara quæque de
ijs aut dicta, aut scripta insinuarem, ut ijs diligenter &
legitime cognitis, omnium mortalium in eas amor, de-
uotio, & pietas magis accenderetur. Tot piorum ho-
minum precibus facere satis volens, simulque Pij V.
Pont. Max. incredibili Religione incitatus, rem diu ante
me cogitatam, tandem exequi constitui. Ita enim fu-
turum speravi, vt hoc libro omnium hominum eas vi-
sitantium animos recrearem, tot egregiarum rerum cō-
memoratione deuotionem augerem, pietatem confirma-

A rem.

2 ONVPHRIVS PANVIN.

rem. Si enim ullo in loco unquam pietas & religio
uiguit, templa multa Christo sanctisque eius dedica-
ta, magnis prouentibus aucta, ornata, & uisitata sunt,
id Romæ factum est. Vnde S. Hieronymus in proœmio
libri secundi cōmentariorum in epistola ad Galatas, tan-
tum Romanæ plebis laudat fidem. Vbi enim (inquit)
alibi tanto studio & frequentia, ad ecclesias & ad mar-
tyrum sepulchra concurritur? ubi sic ad similitudinem
cœlestis tonitruis, Amen reboat, & uacua Idolorum
templa quatiuntur? Non quod habeant aliam Romani
fidem, nisi hanc quam omnes Christi ecclesiæ, sed quod
deuotio in eis maior sit & simplicitas ad credendum.
Idem intelligitur ex Prudentio lib. I. contra Symmachū
in his versibus.

Exultare patres videas, pulcherrima mundi
Lumina, conciliumque senum gestire Catonum
Candidiore toga, niueum pietatis amictum
Sumere, & exuuias deponere pontificales.
Iamque ruit paucis tarpeia in rupe relicts
Ad syncera virum penetralia Nazareorum,
Atque ad apostolicos Euandria curia fontes
Anniadum soboles, & pignora clara proborum.
Fertur enim ante alios, generosus Anicius Urbis
Illustrasse caput, sic se Roma inclyta iactat
Quin & Olybriaci generisque, & nominis hæres
Adiectis fastis, palmata insignis ab aula
Martyris ante fores, Bruti submittere fasces
Ambit, & Ausoniam Christo inclinare securim.
Non Paulinorum, non Bassorum dubitauit
Prompta fides dare se Christo, stirpemque superbam
Gentis

Gentis patriæ venturo attollere cælo
 Iam quid Plebicolas percurram carmine Gracchos
 Iure potestatis fultos, & in arce senatus
 Præcipuos, simulachra Deum iussisse reuelli
 Cumque suis pariter lictoribus omnipotenti
 Suppliciter Christo se consecrassæ regendos
 Sexcentas numerare domos de sanguine prisco
 Nobilium licet, ad Christi signacula uersas
 Turpis ab Idoli vasto emersisse profundo
 Si persona aliqua est, aut si status Vrbis, in his est
 Si formam patriæ facit excellentior ordo
 Hi faciunt, vincita est quoies sententia plebis
 Atque unum sapiunt plures simul ac potiores
 Respice ad illustrem, lux est ubi publica cellam
 Vix pauca inuenies Gentilibus obsita nugis
 Ingenia obstrictos ægre retinentia cultus
 Et quibus exactas placeat seruare tenebras
 Splendentemque die medio non cernere solem
 Post hinc ad populum conuerte oculos, quis in Urbe est
 Qui Louis infectam sanie non despuat aram
 Omnis qui celsa scandit cænacula vulgus
 Quique terit silicem uarijs discursibus atram
 Et quem panis alit gradibus dispersus ab altis
 Aut Vaticano tumulum sub monte frequentat
 Quo cinis ille latet genitoris amabilis obses
 Cœtibus, aut magnis Lateranas currit ad ædes
 Vnde sacrum referat regali Chrismate signum
 Et dubitamus adhuc Romam tibi Christe dicatam
 In leges transisse tuas, omnique volentem
 Cum populo, & summis cum viribus ardua magni

4 ONVPHRIVS PANVIN.

Iam super astra poli, terrenum extendere regnum
Nec moueor, quod pars hominum rarissima clausos
Non aperit sub luce oculos, & gressibus errat
Quamlibet illustres meritis, & sanguine clari
Præmia uirtutum titulis & honoribus aucti
Ardua retulerint, fastorumque arce potiti
Annales proprio signarint nomine chartas
Atque inter ueteres cera numerentur & ære.

Et Procopius lib. 1. de bello Gothicō, Christianæ fidei disciplinam si uspiam alij unquam, Romani præcipue sunt uenerati. Cuius rei inter alia præcipuum & maximum est argumentum, tot ecclesiarum, xenodochiorum, monasteriorum, oratoriorum, & similiū sacrorum ædificiorum superbissimæ fabricæ ornamenta, & redditus: quas tam priscis, quam nostris temporibus in Vrbe fuisse constat. Quum enim ego accurate ueterum scriptorum ecclesiasticorum, & S. R. E. monumenta euoluerem, ad mille templa, uel monasteria, aut xenodochia (diuersis tamen temporibus) in Vrbe fuisse adinueni: de quibus grande uolumen composui. Hoc uero libro de septem præcipuis vrbis Romæ ecclesiis tantum uerba facturus, cur hæ basilicæ septenario numero celebratæ fuerint, pri-
mum aperiā: mox de unaquaque singillatim quæ cognitu digna esse existimabo, dis-
feram.

De